

پایانی که پیام آور آغاز

است. کوششی که با وجود صفحه‌های محدود و فاصله‌های زمانی طولانی میان دو شماره، شاید توانسته باشد بخش کوچکی از نیازهای حرفه‌ای معلمان گران‌سنگ و دانشجو-معلمان خوب کشورمان را برطرف کند و پاسخگوی مهم‌ترین پرسش‌های آنان در زمینه یاددهی و یادگیری درس شیمی دوره متوسطه دوم بوده باشد. اینکه تا چه اندازه در این کار کامیاب بوده‌ایم بحث دیگری است که بی‌شک قضاوت آن با مخاطبان محترم مجله است.

اگرچه، طی سال‌های گذشته تلاش‌های بسیاری برای هماهنگی و متناسب‌سازی ساختار و محتوای مجله با نیازها و خواسته‌های مخاطبان مجله انجام شده است، اما انتظار می‌رود که این کوشش‌ها همچنان ادامه یابد و به جای تأکید بر روش‌های سنتی، به‌ویژه چاپ کاغذی مجله، این بار با قافله‌ای همراه شویم که در فضای مجازی به راه افتاده است و با پیشرفت‌هایی همگام شویم که در عرصه فناوری ارتباطات و اطلاعات روی داده است. با این نگرش، مجله‌ای تولید خواهد شد که مبتنی بر نیاز مخاطبان و اقتضای زمان به‌صورت دیجیتال و با محتوایی چندرسانه‌ای تهیه و عرضه می‌شود. محتوای تازه‌ای که ویژه مخاطبان عصر «دات کام» طراحی و تولید می‌شود. در این شرایط، شایسته است محتوای تولیدی در قالب یک وبگاه مخاطب‌محور سازماندهی و ارائه شود و از طریق تبلیغ محتوای تهیه‌شده در شبکه‌های اجتماعی، مخاطبان به‌سوی وبگاه جلب و جذب شوند؛ وبگاهی که پیوسته با مخاطب اصلی مجله در تعامل باشد و تبدیل آن‌ها را به مخاطبانی پایدار در دستور کار خود قرار دهد. در این صورت بستر همکاری و همیاری مخاطبان و مشارکت آن‌ها در تولید محتوا و به‌اشتراک‌گذاری تجربه‌ها هم فراهم خواهد شد. چنین تحولی بی‌شک، بهبود پیوسته کیفیت مجله را تضمین و به ارتقای سطح مهارت‌های حرفه‌ای معلمان کمک

بسیاری بر این باور بودند که با تحویل سال و آغاز سال ۱۴۰۰ پا به قرن تازه‌ای می‌گذاریم. اگرچه برخی با نوشتن مقاله و دادن بیانیه به مخالفت برخاستند و گفتند و نوشتند که چنین نیست و قرن پانزدهم از سال ۱۴۰۱ آغاز می‌شود. اما فارغ از این دعاوی می‌توان به یک دستاورد مهم عملی این تحول اشاره کرد و آن اینکه، دست کم در نوشتن تاریخ به جای عدد ۹۹ ناگزیریم دو صفر (۰۰) قرار دهیم. این نشانه هم عبارت «نقطه سرخط» و اگر هم ورزشی بنگریم زمان‌سنجی است که آغاز دوباره‌ای را به ذهن متبادر می‌کند. هر دو حالت، معنایی هم‌سنگ بهار می‌دهد. تولدی دوباره و شروع دور تازه‌ای از زندگی. امیدوارم که سال نو برای همه شما همراهان مجله رشد آموزش شیمی سالی خوب و پربرکت باشد. سالی سرشار از خوشی‌ها و خالی از تلخ‌کامی‌ها و مهم‌تر از همه سال رهایی از کرونا.

اما، بهار ۱۴۰۰ بیست و پنجمین بهاری است که پس از باننشستگی استاد بزرگوار آقای **سیدرضا آقاپور مقدم**، مسئولیت سردبیری مجله رشد آموزش شیمی را بر عهده داشته‌ام و افتخار می‌کنم که طی ربع قرن به‌عنوان یک سرباز در کنار افسران توانمند، برجسته و بزرگوار دیگری همچون زنده‌یاد استاد سیدمرتضی خلخالی، شادروان دکتر علی سیدی اصفهانی، دکتر منصور عابدینی، دکتر غلامعباس پارسافر و شمار دیگری از استادان فرهیخته و معلمان عاشق و با همراهی و همکاری خانم مهدیه سالار کیا به‌عنوان مدیر داخلی و ویراستار علمی و ادبی مجله با کمک این رسانه مهم ملی، برای ارتقای کیفیت آموزش شیمی در کشور، نهایت توان و تلاش خود را به عمل آورده‌ام.

تلاش همکاران ما از هیئت تحریریه گرفته تا خبرنگاران، گزارش‌گران، عکاسان و از همه مهم‌تر همکاران سخت‌کوش، بردبار و گمنام واحدهای تولید، هنری و فنی، همگی در ارائه جذاب مجله با مطالبی خواندنی و کاربردی قابل تقدیر بوده

سازی دیگر است

بیشتری خواهد کرد. شایستگی‌هایی که ایجاد و تقویت آن‌ها از نخستین شماره، از جمله مهم‌ترین مأموریت‌های مجله رشد آموزش شیمی بوده است.

امروز در مقایسه با دهه‌های هفتاد و هشتاد خورشیدی بر شمار فعالان عرصه آموزش شیمی به‌طور چشم‌گیری افزوده شده است. اینک که این متن را می‌نویسم بیش از هر زمان دیگری احساس می‌کنم که برای بهبود کیفی آموزش شیمی به سربازان و افسران بسیار بیشتری نیاز داریم؛ اقدامی که در نیمه دوم دهه نود خورشیدی با تأسیس رشته کارشناسی آموزش شیمی در دانشگاه فرهنگیان آغاز شد و با افزایش تعداد دانشجویان کارشناسی ارشد ادامه یافت و با ظهور مجله‌های علمی - پژوهشی در حوزه آموزش شیمی به بارقه‌های امیدبخشی تبدیل شد که نوید آینده‌ای روشن‌تر برای رشد و بالندگی این رشته تحصیلی و تربیت دانش‌آموختگانی توانا و مسئولیت‌پذیر را می‌دهد. نیروهای توانمندی که خواهند توانست بر چالش‌های امروز معلمان در فرایند یاددهی شیمی غلبه کنند و نیازهای امروز و فردای دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم را در یادگیری و بهره‌برداری از این شاخه مهم علم تجربی در زندگی به خوبی برآورده سازند.

شایان گفتن است که ظرفیت مجله رشد آموزش شیمی بسیار فراتر از توانی است که تاکنون صرف رشد و شکوفایی آن شده است و جا دارد که زمین‌پس با حضور نیروهای جوان علاقه‌مند، بانگیزه، تازه‌نفس و امیدوار، این راه همچنان و با قوت ادامه یابد و در آینده شاهد بالندگی و درخشش بیشتر این مجله و اقبال بیشتر معلمان به آن باشیم. امیدوارم که سال ۱۴۰۰ نقطه آغاز تحولی اثربخش در ساختار و محتوای این مجله باشد.

اگرچه دیگر در خدمت خوانندگان گرمی مجله نخواهیم بود ولی همواره این افتخار را خواهیم داشت که از خوانندگان این مجله وزین باقی بمانیم.